

Vurdering af behandlingsbehov ved spiseforstyrrelser

ROBUS

Rådgivnings- og behandlingsenheden
for unge med spiseforstyrrelser

Behandling i ROBUS: Københavns kommunes tilbud til unge op til 23 år med spiseforstyrrelser. Henvender sig både til unge, der har spiseforstyrrelse i lettere grad, og hvor man kan sætte tidligt ind, og til unge, der har været i behandling i psykiatrien. Kræver ikke nogen henvisning. Den unge eller forældrene kan henvende sig på egen hånd. Professionelle er altid velkomne til at kontakte os for sparring eller rådgivning.

Henvendelse: Tlf: 2499-6561/2033-3784 eller robust@sof.kk.dk
Se mere på csp.kk.dk

Center for
**SOCIALPÆDAGOGIK
& PSYKIATRI**

KØBENHAVNS KOMMUNE

Tidlig indsats er afgørende, når det handler om spiseforstyrrelser. Jo før man kommer i behandling for en spiseforstyrrelse, desto bedre. Al forskning tyder på, at symptomernes varighed er et vigtigt indicium for, hvor svært det er at komme ud af spiseforstyrrelsen.

Hvornår er der brug for intervention i forhold til en spiseforstyrrelse?

Hvis den unge har blot få af nedenstående mønstre, bør man få en vurdering af om der er brug for behandling.

- Regler og restriktioner for spisningen
- Tæller kalorier og planlægge sin spisning
- Hyppig vejning og kropstjek
- Vurderer sig selv ud fra spisevaner, vægt eller figur
- Bliver følelsesmæssigt påvirket af spisning og vægt
- Motionerer med det formål at forbrænde kalorier
- Den unge føler sig generet af tanker om spisning, krop og vægt
- Sammenligner hyppigt sin figur og vægt med andres
- Fremprovokerede opkastninger
- Den unge er mindre aktiv, herunder socialt
- Opstået undgåelse af fødevarer
- Hovedmåltider springes over
- Bekymrer sig om at spise sammen med andre

Hvornår er det så alvorligt, at man bør henvise direkte til Børne- og Ungdomspsykiatri (BUC)?

- Klar undervægt
- Drastisk vægtændring indenfor kort tid
- Overspisninger og/eller opkastninger flere gange ugentligt
- Betydelig somatisk påvirkning
- Vedholdende benægtende indstilling fra den unge

Hvor skal man starte?

- Fortælle den unge, at man er bekymret
- Spørge direkte ind til spiseforstyrrede symptomer (evt. ud fra ovenstående punkter). Man kan ikke forvente at den unge rapporterer symptomerne af sig selv.
- Involvere forældre/omsorgspersoner (u. 18 år); helst med den unges samtykke, men om nødvendigt uden
- Give realistisk feedback på spise- og motionsvaner. Vær ærlig og direkte! Det skader ikke at tale om spisningen, så længe man gør det på en omsorgsfuld måde.
- Hjælpe med at skabe kontakt eller henvise – og følge op